

Sygn. akt I C 4102/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 grudnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, I Wydział Cywilny,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Bieńkowska-Kolarz

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Anna Zaporowska

po rozpoznaniu w dniu 4 grudnia 2017 r., w O., na rozprawie,

sprawy z powództwa M. K., A. K.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

I zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. solidarnie na rzecz powodów M. K. i A. K. kwotę 776,41 zł (siedemset siedemdziesiąt sześć) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 700 zł. od dnia 6 listopada 2017r. do dnia zapłaty i od kwoty 76,41 zł. za okres od dnia 3 listopada 2017 r. do dnia zapłaty;

II w pozostałym zakresie umarza postępowanie;

III zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 498,50 zł (czteryście dziewięćdziesiąt osiem 50/100) tytułem zwrotu kosztów procesu w tym kwotę 450 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

SSR Joanna Bieńkowska-Kolarz

Sygn. akt: I C 4102/17

UZASADNIENIE

Powodowie A. i M. K. pozwem z dnia 19 października 2017r. wnieśli o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. w W. początkowo kwoty 1.600 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 5 listopada 2017 r. do dnia zapłaty i kosztami procesu.

W uzasadnieniu wskazali, że dochodzona kwota stanowi odszkodowanie za uszkodzenie należącego do nich pojazdu marki H. w wyniku kolizji z dnia 25 maja 2017r. Sprawca szkody posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej u pozwanego. Ubezpieczyciel uznał swoją odpowiedzialność co do zasady i wypłacił w toku postępowania likwidacyjnego łączną kwotę 3.875,66 zł. Zdaniem powodów kwota ta była zaniżona.

Powodowie dochodzą kosztów naprawy pojazdu oraz zwrotu kosztów sporządzenia prywatnej ekspertyzy technicznej (700 zł). K. 2-3

W związku z dokonaniem przez pozwanego w dniu 3 listopada 2017r. zapłaty kwoty 3.064,76 zł powodowie cofnęli pozew w części podtrzymując żądanie zasądzenia kwoty 700 zł (koszty opinii prywatnej) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 6 listopada 2017r. do dnia zapłaty oraz kwoty 76,41 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 3 listopada 2017r. do dnia zapłaty.

Pozwany (...) S.A. w W. uznał powództwo w jego ostatecznym kształcie. Wskazał, że złożyli pozew po upływie 17 dni od wezwania. Z uwagi na rozmiar przedsięwzięcia brak możliwości organizacyjnych do podjęcia decyzji ubezpieczeniowej i wypłaty świadczenia w terminie 3 dni, stąd opóźnienie w spełnieniu świadczenia. W ocenie pozwanego nie było podstaw do wystąpienia z powództwem w tak krótkim czasie. Miało to, w ocenie strony pozwanej, zmierzać jedynie do obciążenia pozwanego kosztami procesu.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 25 maja 2017r. doszło do uszkodzenia należącego do powodów pojazdu przez sprawcę ubezpieczonego od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u pozwanego. Pozwany ostatecznie uznał w całości swoją odpowiedzialność co do zasady jak i co do wysokości. Uwzględnił wyniki prywatnej ekspertyzy wykonanej na zlecenie powodów, za którą zapłacili oni 700 zł. Pozwany wypłacił w terminie 30 dni od dnia zgłoszenia szkody odszkodowanie w kwocie 3.875,66 zł.

Powodowie wezwali pozwanego do dalszej zapłaty w terminie 3 dni od daty otrzymania wezwania. Pozwany wykonujący działalność ubezpieczeniową w dużym przedsiębiorstwie posiadającym liczne oddziały nie był w stanie zorganizować procesu oceny zasadności żądania i wypłaty świadczenia w tak krótkim terminie tym bardziej, że powodowie przesłali wezwanie do zapłaty do jednostki centralnej pozwanego, który musiał przesłać dokumentację do właściwej jednostki terenowej. Spełnił dalsze świadczenie w dniu 3 listopada 2017r.

W dniu 19 października 2017r. powodowie wnieśli pozew. Do zapłaty na dzień wytoczenia powództwa pozostała kwota 700 zł tytułem zwrotu kosztów sporządzenia prywatnej wyceny oraz kwota 76,41 zł tytułem dalszych kosztów naprawy pojazdu. Pozwany w toku procesu uznał roszczenie w całości.

(bezsporne; akta szkody – k. 16, decyzja ubezpieczyciela – k. 6v-7, kalkulacja pozwanego – k. 7v-10, kalkulacja prywatna powodów – k. 11-14, faktura VAT – k. 15, wezwanie do zapłaty – k. 17-18v)

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Powyższy stan faktyczny był między stronami bezsporny. Pozwany nie kwestionował swojej odpowiedzialności ani co do zasady ani co do wysokości. Nadto odpowiedzialność pozwanego znajduje uzasadnienie w przepisach kodeksu cywilnego, w tym art. 805 kc i 822 § 1 kc Ustalenie wysokości szkody i sposobu jej naprawienia odbywa się z zgodzie z zasadami określonymi w art. 361 § 2 k.c. i art. 363 § 1 k.c. – na podstawie odpowiedzialności za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła oraz trybu naprawienia szkody pieniężnej. W przypadku naprawy szkody w pieniądzu, wysokość odszkodowania powinna być ustalona według cen z daty ustalenia odszkodowania, chyba że szczególne okoliczności wymagają przyjęcia za podstawę cen istniejących w innej chwili.

Sąd uznał, że uznanie powództwa przez pozwanego nie jest sprzeczne z prawem i nie zmierza do obejścia prawa, a nadto znajduje uzasadnienie w załączonych do pozwu dokumentach. W tych warunkach o żądaniu pozwu orzeczono zgodnie z treścią pozwu w jego ostatecznym kształcie.

Odsetki od kwoty głównej zasądzono na podstawie art. 817 § 1 kc w zw. z art. 481 § 1 kc i art. 14 ust. 1 ustawy z 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych (...) oraz art. 455 k.c.

W związku z cofnięciem powództwa w części postępowanie podlegało umorzeniu w tym zakresie na zasadzie art. 355 § 1 k.p.c. (pkt. II wyroku).

O kosztach orzeczono na zasadzie art. 102 k.p.c. zgodnie z którym w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Zdaniem Sądu działania powodów skierowane były głównie na uzyskanie dodatkowego świadczenia od pozwanego w postaci kosztów procesu. Przekonanie to uzasadnia wystąpienie z pozwem w krótkim czasie od wezwania pozwanego do zapłaty, w którym określono mu niezwykle krótki termin na spełnienie świadczenia – 3 dni. Termin ten byłby

uzasadniony, gdyby wezwanie było skierowane przekładowo do osoby fizycznej, która jest w stanie niezwłocznie, bez konieczności dokonania jakichkolwiek konsultacji podjąć decyzję i dokonać zapłaty. Tymczasem mając na uwadze przedsiębiorstwo pozwanego i znając jego rozmiar, a przynajmniej domyślając się sposobu obiegu dokumentów (co zawodowy pełnomocnik z racji praktyki winien sobie uświadamiać) należało przypuszczać, że nawet przy dochowaniu należytej staranności, uzyskanie świadczenia nie jest możliwe w terminie krótszym niż tydzień. Mając na uwadze powyższe, a także fakt, że pozwany przy pierwszej czynności procesowej uznał powództwo w całości, Sąd postanowił obciążyć go połową kosztów procesu na rzecz strony powodowej.

Powodowie ponieśli koszty w postaci opłaty od pozwu (80 zł) i wynagrodzenia pełnomocnika procesowego (917 zł). Połowa owych kosztów to 498,50 zł i taką też kwotę zasądzono w pkt. III wyroku.

/-/ SSR Joanna Bieńkowska-Kolarz